

Протокол

№

гр. София, 08.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в публично заседание на 08.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **1409** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ И. И. Н. – редовно уведомен, не се явява, представлява от адвокат М. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ НАЧАЛНИК НА ЗАТВОРА С. – редовно уведомен, представлява се от юрисконсулт К. с пълномощно по делото.

СТРАНИТЕ (поотделно)- Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпила на 14.03.2025 г. молба от процесуалния представител на ответника, с която представя кадрова справка на И. И. Н. и подробна информация относно местонахождението на стаята на командира на отделение и достъпа на външни лица до сградите и помещенията в затворническото общежитие.

Адвокат М. – Да се приемат представените писмени доказателства от ответника.

Юрисконсулт К. - Да се приемат доказателствата .

СЪДЪТ намира, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адвокат М.- В разпределението на доказателствената тежест на ответника е указано, че трябва да установи съществуването на фактическите основания посочени в обжалвания акт, както и изпълнението на законовите изискванията. Предоставена му е възможност за доказателствени искания и за представяне на доказателства. Ответникът не установи съществуването на фактическите основания посочени в акта, не представи записите от охранителните камери, които посочва и които се основава

издадената заповед. С непредставянето се приема, че записите не съществуват, съответно описаната фактическа обстановка остава недоказана. Освен това не са изпълнени законовите изискванията при издаването на акта, сочи се за нарушен чл.295, ал. 2 от ППЗИНЗС, същевременно в акта е посочено нарушение по чл.194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР при това без да е посочена коя конкретно хипотеза е нарушена. Посочено е неизпълнение разпоредбите на този закон, този закон е ЗМВР, а не ППЗИНЗС, т.е. не е ясно правното основание за издаване на оспорената заповед - чл. 295 ППЗИНЗС, или чл. 194 ЗМВР. Липсата на ясно посочено правно основание затруднява правото на защита и пречи на служителя да разбере какво е нарушил. Практиката на ВАС - липсата на фактически и правни основания е приета като съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Друго съществено нарушение на административнопроизводствените правила е, че служителят не е бил запознат с правата си по чл.207 от ЗМВР и по този начин е лишен от възможността да ги упражни. В заповедта пише, че е взета предвид тежестта на нарушението, но не е посочено в какво се изразява тази тежест, а това е от значение за определяне вида и размера на наказанието. Пише, че е оценил настъпилите последици, но не са посочени. Пише, че е взета предвид формата на вината, но не е посочено каква е тя, нито са изложени мотиви за формата на вина. Пише, че е взето предвид цялостното поведение на служителя, но то всъщност не е било взето, защото от кадровата справка е видно, че цялостното поведение е безупречно - 2010 г. едно наказание и сегашното, което се оспорва. Органът е следвало и е можел да отправи „устна забележка“ и да наложи най-лекото наказание „мъмрене“, но не са изложени мотиви, защо е наложено наказание „писмено предупреждение“, а не „мъмрене“. Пише, че служителят е нарушил чл.295 с този си пропуск, пропускът обаче е нарушение по т.5 на чл.195, ал. 1, т. 5 пропуск в служебната дейност, а той е наказан за небрежност в служебната дейност, не е ясно за какъв пропуск е наказан за небрежност или пропуск. В заповедта пише, че не е осъществил контрол над надзорите пак не става ясно за неосъществен контрол, за пропуск, или за небрежност става дума. Заповедта е необоснована. Не става ясно колко са нарушенията едно, две, три, ако са били повече от едно е следва да се приложи разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ЗМВР, а това не е сторено. От разпитания свидетел стана ясно, че няма нормативно изискване при излизане да се проверяват цивилни лица. Проверка има само при влизане на адвокати и на цивилни лица. След като е осъществена проверка на влизане, няма проверка на излизане няма и как да е създаден какъвто и да е риск от инциденти. Адвоката е проверен, той не е носил никакви неразрешени вещи, няма как да има риск за инциденти. Ирелевантно е обстоятелството дали е имало или не е имало забрана за влизане или излизане, тъй като служителят не е наказан за това. Моля, тъй като не е спазен принципът за съразмерност, който задължава административния орган да упражнява компетентността си по разумен начин и добросъвестно, моля да отмените заповедта като неправилна и незаконосъобразна. Моля да уважите жалбата и ни присъдите сторените разноски, за което представям списък на разноските. Представям писмени бележки.

Юрисконсулт К. - Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и потвърдите заповедта на началника на Затвора като основателна и правилна, издадена от компетентен орган в съответствие с материалния и процесуалния закон и с целта на

закона. Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.35 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: